

sacristiæ procurare silentiosam, & composi-
tam modestiam, ut horum pietate populus
reliquus ad pietatem, DEIque venerationem
excitetur. 4. Invigilare, ne extra Divina hi
ipsi habitum irreverentiæ contrahant v. g. co-
operto capite passim per templum obambu-
lando, liberiùs clamitando, profana quædam,
& pro templo minùs necessaria exercendo,
eo ferè modo, quem domi suæ adhibere sol-
lent. 5. Exteriorem cultum seu in vestitu,
seu vultu, seu gestibus præferre, qui in-
tuentes ad venerationem inflammet. 6. Di-
ligere decorem, & munditiam DEI Domûs,
nè videlicet muri, & altaria non tantùm or-
natu sinantur vacua, sed vel maximè pulveribus,
arcanis, pavementum sordibus iden-
tidem, & sæpe liberentur; præsertim verò cu-
rare, ut sacra vestimenta constanter munda
sint, sarta, & quantum fieri potest, nitida,
atque decora; quod longè ampliùs de Cor-
poralibus, Purificatorijs, & vasis sacris venit
intelligendum. 7. Præter munditiam, & de-
centiam procurare exactum, & constantem
ordinem.

C A P U T III.

De fuga avaritiæ.

56 **Q.** I. In quo pst religionis ex-
empla Pastor subditis prælucri
debeat? R. palàm faciendò se
procul esse ab omni avaritia juxta supre-
mi Pastoris monitum, Luc. 12. v. 15. vi-
dere,

Caute & cavete ab omni avaritia; quæ quidem ex doctrina Angelici 1. 2. q. 118. a. 3. dupliciter contingit, res videlicet alienas injustè sibi vendicando, & suas avidè nimis, & cupidè retinendo. Primus modus pugnat contra justiciam, secundus contra beneficentiam.

Q. 2. Qualiter delinqui possit primo modo? *R.* delinqui posse contractibus injustis, usuris palliatis, vi apertâ, exactioibus avaris, quæ si contingerent, sanguis fugeretur proximi ab eo, qui suum pro illo fundere deberet.

Q. 3. Qualiter delinqui possit secundo modo? *R.* delinqui posse studio nimis tenacitudo sua jura, illa nimis inclementer urgendo, nullo miserationis sensu à debitoribus debita extorquendo. 2. Ut res augeantur propriæ, negligendo auxiliares, & adjutores necessarios, quorum defectu populus commissus bonis plurimis destituitur. 3. Nimiâ curâ familiæ, & cognatorum, eorum negotia omnia administrando, mercimonijs, rerum permutationibus se immittendo &c. *Nemo militans DEO, implicat se negotijs secularibus* 2. ad Tim. 2. v. 4. 4. Inordinatâ sollicitudine de œconomia, quâ librorum lectio, studium, scientia, & accuratior animarum cura intermittitur.

Q. 4. An munere suo, non neglecto, rebus caducis Pastor adhaerescere possit? *R.* cùm virtutis æstimatio vim quandam mirabilem Pastorem verbis conferat, nec æstimatio hæc ali-

unde magis noscatur, quam si Pastores similibus non adhaerescant; munus obitum fructuum perexiguum fortietur, si immoderatum studium eorum in illis observetur; praesertim si ad illa comparanda lites inconsultè moveant, easque etiam cum egenis minùs paternè foveant. *Ego*, dicebat Gregorius l. 6. c. 4. *ex domini largitate haec habeo, quòd sic ea, quae ex iustitia sunt, foris exequar, ut, quae sunt amoris, minimè postponam.* *Provido de omni plebe viros timentes DEUM, in quibus sit veritas, dixit ad Moysen DEUS, & qui oderunt avaritiam.* Exod. 18. v. 21. *ignominia sacerdotis est propriis studere divinis.* XII. q. 2. c. gloria.

59 Q. 5. *An Pastor specialiter obligetur egenis succurrere?* R. affirmativè. Quia apud eum faciliùs invenitur superfluum, utpote in viro, qui, ut sibi viveret, à mundo avulsus, nec liberorù, nec prosapiae curis distenditur. Dominium proinde Pastoris ligatum est vinculo dandi egentibus, quidquid superest sustentationi congruae, & gradui, ac statui, in quo quis est, convenienti. Praeterquam quòd sumptibus non parcendum sit, sed procurandum bonum spirituale eorum, quorum Pastori cura commissà est. *Judicium sine misericordia illi, qui non fecit misericordiam.* Jac. 2. v. 13.

60 Q. 6. *An satisfaciat obligationi huic stipem erogando in cognatos inopes?* R. dubium non esse, quin istos, si verè inopes sunt, praeteris juvare debeat, *Discutiendum proinde est*

est, an cognati verè inopes sint? an verò duntaxat tales videantur? 2. An aliqui ex subditis sint, qui egestate vel extrema, vel extremæ proxima laborent? ac idè etiam cognatis non ita pressis præferendi sint? 3. Si cognati æquè pauperes sint, eleemosyna non ut cognatis, sed ut pauperibus distribuenda est. Quemadmodum loquitur Trid. Sess. 25. de refor. c. 1. nec ità, ut unius tantùm, non verò aliorum quoque ratio habeatur. *In liberalitate modus adhibendus est rerum, & personarum rerum ut non omnia uni, sed singulis quadam præstentur.* Dist. 86. c. fratrem 9. in ipsa. Est probanda illa etiam liberalitas, ut proximos seminis tui nè despicias, si egere cognoscas; non tamen ut illi ditiores fieri velint ex eo, quod tu posses conferre inopibus, neque enim propterea te Domino dicasti, ut tuos divites facias D. 86. c. est probanda. Nonne & Ethnici hoc faciunt, ut cognatos locupletent.

CAPUT IV.

De Cura Angelicæ Castitatis.

Q. 1. An specialis quoque obligatio incumbat Pastori vitare mala impudicitia exempla? R. Affirmativè; quia peccata talia semper in animarum Pastore conjuncta sunt cum scandalo directo, vel indirecto, quo grex offenditur; præterquam quod ait Mellissus l. 2. de confi. *monstruosa res est gradus summus, & animus infimus, sedes prima, & vitissima.* Quàdo

62